

ÉGIGÉRŐ

20. évfolyam 4. szám

2016. november 28. - Advent

Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígéretében. Lelkem várja az Urat, jobban, mint az örök a reggelt, mint az örök a reggelt.

Zsolt 130,5-6

A naptári évnek különleges ritmusa van. Azt gondolom, már mindannyian megfigyeltük, hogy egy-egy év időszakaiban melyeket szeretjük és melyek a legnehezebbek. Választunk magunknak kedvenc évszakot, kedvenc hónapot, próbáljuk túlélni a nemszeretem időszakokat. Elviseljük a rekkenő hőséget, ha azt nehezen bírja szervezetünk, vagy éppen várjuk a felmelegedést, amikor már nem kell annyi ruhát magunkra öltönnünk.

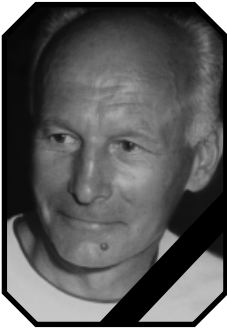
Érdekesek a zsolttáros szavai, amikor magát a reggelt, talán hajnalt váró órhöz hasonlítja. A virrasztás, a készenlét egy órszolgálatban nem könnyű feladat. Valamennyire hozzá lehet szokni az éjszakai fennléthez, mégis a biológiai óránk jelez, s határtalan álomosságot érzünk az éjszaka közepén. Ezek a percekben, ezekben az órákban fizikai fájdalmat jelent az ébrenlét, a belénk programozott rend felülírása. Minden éjszakának megvan ez a holtpontja, ami

után megváltást, felszabadulást hoz a hajnal fénye, a felkelő nap reménysége.

A naptári évnek is megvan a maga holtpontja. Az utolsó hetek, a nagy ünnep előtti utolsó napok. Átlagosnál is nagyobb terhelés, az évvárás teendői, az ünnepre való készülés, megannyi program. Néha már elviselhetetlennek érezzük a helyzetünket, utolsó erőnkkel állunk helyt egy-egy feladatunkat elvégezve. A zsolttáros szavai tanúságtételt, biztatást hordoznak magukban. Van Valaki, akire érdemes várni, van Valaki, akinek a jelenlétét, erejét, gondviselését éppen ezekben a helyzetekben érezzük meg leginkább. Az Ő közelsége jelenti az igazi fényt, az igazi megoldást, az igazi békeséget. Elindulva az idei év adventjébe jelentenek erőforrást ezek a szavak, visszhangozzanak bennünk ennek a tanúságtételnek a szavai! Várjuk az Urat, bízunk ígéretében: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!” (Mt 28,20)

Keczkó Pál

In memoriam Kőszeghy Tamás (1933-2016)

Krisztushívó és követő, az evangéliumot tisztán és igazán hirdető keresztény ember volt. Életpályája négy részre oszlik.

A teológia elvégzése, majd rövid segédlelkézi szolgálat után hosszú

időn keresztül volt az Északi Püspöki Hivatalban a püspök titkára. A püspökkel az ország gyülekezeteit járva látta, hogyan élnek és működnek az egyes gyülekezetek, hogyan szolgálják szűk lehetőségeik keretein belül Isten ügyét, az evangélium hirdetését. Látta a hibákat és az élő gyülekezetek működését is. Itt érett meg benne, hogy szeretne gyülekezeti lelkész lenni, ahol saját elképzelése szerint végezheti lelkézi munkáját. Így került a Budahegyvidéki Gyülekezetbe Ruttkay Elemér nyugdíjba vonulása után. 1981. szeptember 1-től 1984-ig második lelkészként, majd 1984-től 1997-ig igazgató lelkészként. Ezzel kezdődött második életpálya-szakasza.

Ebből az időből négy dolgot emelek ki:

- Krisztocentrikus, az evangéliumot tisztán és igazán hirdető igehirdető volt.
- Kiemelkedő volt konfirmációi oktatása, nemcsak a konfirmandusokkal foglalkozott. Amíg Ő a „nagy gyülekezeti” teremben a konfirmandusokat oktatta, felesége Mária, aki mindvégig a gyülekezet papnéja volt, a kis irodában a kíséző szülőkkal beszélgetett. Így a konfirmáció végén a megkonfirmált fiatalok mellett több szülő is szorosabban beépült a gyülekezetbe.

- Az általa megkonfirmált fiatalokból alakult a szerdai ifjúsági óra, amit ő vezetett. Az időközben családayákká, családapákká vált fiatalok ma is így határozzák meg magukat: „mi, szerdaiak”.
- Nagy érdeme volt a testvérgyülekezeti kapcsolatok létrehozásában a bajorországi Schrobenhausennel és a finnországi Tuusulával. Ezek a kapcsolatok sok mindennel ajándékozták meg gyülekezetünket. Például egy orgonahangzású harmóniummal cserélhettük le a kis jazz-orgonánkat. Ez a kapcsolat tette lehetővé, hogy ifjúsági énekarunk a müncheni Kirchentagon több alkalommal is fellépjen, valamint több gyülekezeti tagunk is részt vehessen a nagygyűlésen.

Amikor felmerült a templomépítés gondolata és gyakorlata, nyugalomba vonult, és átadta helyét a fiatal Bácskai Károlynak.

Ezzel azonban lelkézi szolgálata nem fejeződött be, hanem áthelyeződött kisebb vidéki gyülekezetekbe, és ezzel elkezdődött lelkézi szolgálatának harmadik szakasza. Keszthelyen, Hévízen és Marcaliban végzett éveken keresztül lelkézi szolgálatot.

Megközelítve nyolcvanadik születésnapját visszatért a Budahegyvidéki Gyülekezetbe, és itt vállalt eseti igehirdetői szolgálatot 2016-ban bekövetkezett haláláig.

Halálával Krisztus szegény szolgálója távozott a földi létből Isten országába. Istennek adunk hálát és mondunk köszönetet gyülekezetünkben végzett áldásos szolgálatáért.

Szeretett testvérünktől a feltámadás reményében vettünk végső búcsút a család és a gyülekezet közösségében november 12-én.

Dr. Müller Miklós

Lelkészbúcsúztató

(Ima Kőszeghy Tamásért) Zsid 13,6-7

Ha rossz felé futsz, eltöröl egy bomba
44-ben Balassagyarmaton,
de angyal őrzött már gyermekkorodba,
Isten rabjává lettél az napon.

Szerény, halk szavú, Krisztusra mutató,
hittel megáldott bizonyágtévő,
múltba gyökérsző, érdeklődő ember,
kit visz a Lélek, s éltet a jövő.

Sok küzdelemtől, súlyos betegségtől
nem mentett meg a nehéz idő;
reménnyel túrted, remélve az égtől
hogy lesz gyógyulás, de fogyott az erő.

Áldást mondtál, közben Te lettél áldás,
a gyülekezet csendes pásztora,
hűséges munkáért sok ember hálás,
fogadjon be a mennyek otthona!

2016. október 13.

Kazuális szolgálatok az elmúlt egyházi esztendőben

Jézus mondja: „Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Mt 28,20

A keresztség szentségében részesültek:

Vörös Szilvia, Fülöp Bence, Imrei Zsófia, Imrei Flóra, Imrei Vilmos Csanád, Imrei Zsigmond László, Tullics Emese, Sinka Gergely, Bognár Helka, Bognár Anna, Maráci Anna Lilla, Zelenyánszki Dávid, Trummer Kristóf, Katona Szófia Noémi, Gubán Dóra, Somogyi Liza, Szűts Kristóf Béla, Sólyom Dániel, Gere Ambrus, Iliász Boróka, Ujjady Lőrinc Ádám

„Boldog mindenki, aki az Urat féli, és az ő útjain jár.” Zsolt 128,1

Házasságot kötöttek:

Benkő István — Szita Noémi, Kulich Gábor — Majkut Sarolta, Magyar László — Hikisch Ágnes, Berki Attila Árpád — dr. Zséli Szilvia, Kiss Szabolcs — Raticics Ilona, Zelenyánszky Dávid — Rácz Fanni, Kator Bence — Antal Csilla, Benyovszky Zsolt — Pintér Dorottya, Ruttkay Ádám — Kovács Diána, Stelli Róbert — Járai Johanna Judit, Fonyódi Ákos — Káldi Bernadett

„Nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk.” ApCsel 4,12

Utolsó útjukra kísértük:

dr. Csermely Miklós, Melis János, Bengyel Ildikó, özv. Biczó Jenőné sz. Markó Julianna, Ritter Judit, Gedeon Róbert, Tarnóczy Lajosné, Hajdu Ferencné sz. Mayer Ilona, Imrő Gáborné sz. Csendes Klára, (Schiszler)Szigeti Sándor, Baka László, Tasnádi Györgyné sz. Vlcskó Márta, Kőszeghy Tamás

Kézdy Pál visszapillantója életének nyolc évtizedére

Nyolcvanadik évemet betöltve egyre többször érzem, hogy számba kell vennem azt, hogy az életemben mi volt jó, és mi volt az, amit másképpen kellett volna tennem.

Kedves szüleim 1945 őszén vittek először vasárnapi iskolába a Budahegyvidéki Lelkészi Kör Böszörményi úti irodájába. Ettől kezdve kapcsolódott életem budahegyvidéki gyülekezetünkhöz (ami hivatalosan csak 1953-ban lett önálló egyházközség). 1949 júniusában volt a konfirmációm Böszörményi úti akkori kápolnánkban. Konfirmáló lelkészem, Danhauser László és gyülekezetünk másodlelkésze, Ruttkay Elemér ébresztették hitemet. Ebben az évben lettem hívő keresztyén. Laci bácsitól kaptam konfirmációi ígémet (1Pt 2,5), amely életre szóló útmutatást adott: „Ti magatok is mint élő kövek épüljtek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által.” Gyülekezetünkben volt négy évvel később a konfirmációja Gyula öcsémnek is, aki sajnos már nincs az élők sorában.

1954-ben érettségiztem a II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban. Szerettem a matematikát és a műszaki rajzot, így édesapám nyomán én is a mérnöki pályát választottam. A Műegyetem Mérnöki Karán szereztem híd- és szerkezetépítő mérnöki oklevelet, majd útépítő és közúti forgalomtechnikai szakmérnöki oklevelet. Statikus mérnöki pályámon 26 éven át vasúti és közúti hidak tervezésével és beruházásával foglalkoztam, 26 éven keresztül pedig épületek és vasúti építmények (darupályák, fordítókorongok, tolópadok) statikus tervezője voltam. Részt vettem a Lágymányosi és a Taksonyi Dunahíd építésében és a Margit

híd felújításában. Mindig olyan munkahelyet kerestem, ahol tanulni lehetett. Egyetemi tanulmányaim után a szakmát a gyakorlatban sajátítottam el. Nem léptem be sem a KISZ-be, sem a pártba, mégis, vagy talán éppen ezért kiválasztottnak éreztem magam, hogy a munkahelyemen is többnyire istenhívő emberek között lehettem. Tudtuk egymásról, hogy kihez tartozunk. A hidászok valahogy mindig is mások voltak, egymást segítették.

Az 1956-os forradalom alatt harmadéves egyetemista voltam. Részt vettem az október 22-i egyetemi nagygyűlésen, 23-án pedig évfolyamtársaimmal együtt a budai Duna-parton és a Margit hídon végigvonulva a Parlamenthez mentünk, ahol a kormány lemondását követeltük, néhányan közülünk viszont tovább mentek a rádióhoz. Két nap múlva már a lakásunk ablakából láttuk az égő budavári levéltárat. Mi a gyülekezetben a forradalom alatt Sárszentlőrincről érkezett élelmiszerekből csomagokat készítettünk, és vittük a híveknek. Aztán ifjúkori szabadság iránti reményeink mind elbuktak. Egyetemista társaink és tanáraink közül némelyeknek igen súlyos retorzióban volt részük. A forradalom leverése után nagyon el voltam keseredve, és csak hosszú vívódás után tudtam magamra találni. Az egyetem elvégzése után a megélhetésünk lett az első gondunk. Felesegemmel együtt sokat dolgoztunk meg lehetőségen nagy hajszoltságban. De nem is ez volt a szomorúságunk legfőbb oka,

hanem az, hogy 1958-tól kezdve szörnyű nyomás nehezedett lelki otthonunkra, a gyülekezetre. Az állami diktatúra átment egyházi diktatúrába. Először lelkészünket, Danhauser Lászlót, később felügyelőinket, Kardos Ernőt és Pollner Jenőt mondatták le és távolították el gyülekezetünkől. Összejöveteleinket megfigyelték és feljelentették, melynek nyomán több testvérünk elhelyezkedését vagy hivatali előmenetelét megakadályozták. Mindezek ellenére az Ige körül mindig bízhattunk Isten megtartó szeretetében.

Budahegyvidéki gyülekezetünkben ismerem meg feleségemet, Németh Edit gyógyszerészt, akivel 1961-ben kötöttük életre szóló házasságot. Esküvőnk a Tartsay Vilmos utcai kápolnáunkban volt, amit eskető lelkészünk, Ruttkay Elemér áldott meg, majd 50 évvel később ugyancsak gyülekezetünkben, a Kék Golyó utcai templomban ünnepeltük 50. házassági évfordulónkat. Isten három gyermekkel (Edit, Pál és Péter) és hét unokával (Benedek, Luca, Bori, Judit, Sári, Matyi és Rozi) áldotta meg házasságunkat és életünket, akik mind-mind nagyon sok örömet adnak idős korunkra. Legnagyobb unokánk 31 éves, a legfiatalabb 17 hónapos. Külön örömet ad, hogy mindhárom gyermekünk megtalálta élete hivatását és hűséges párját.

Életem során mindig megtapasztaltam Istenünk végtelen szeretetét. Ezt nemcsak családunk körében, hanem gyülekezetünk közösségében is mindig érezzük. Barátainkat is itt találtuk meg, akikkel nemcsak a barátság szálai, hanem közös krisztus-hitünk is összekapcsol. Mindig nagyon fájdalmas, amikor Istenünk hazahív közülük valakit, mint most Kószeghy Tamás nyugalmazott lelkészünket. Budahegyvidéki gyülekezetünkben nagyon sok örömet adnak a

rám bízott szolgálatok, melyeknek hol jobban, hol kevésbé jól tudtam, tudok megfelelni. Egyetemistaként vasárnap délutánonként ifjúsági bibliaórát vezettem, később presbitterré, felügyelővé és a gyülekezet jegyzőjévé választottak. Ezt a feladatot jelenleg is igyekszem ellátni, emellett részt veszek gyülekezeti újságunk szerkesztésében, terjesztésében és a keddi gyülekezeti bibliaóra szolgálataiban is. Fontosnak tartom, hogy jobban megismerjük egyházunk és gyülekezetünk történetét. Gyülekezetünk lelkési körének 60. és önállósulásának 50. évfordulójára 2003-ban megjelent a Budahegyvidéki Evangélikus Gyülekezet történetéről Kerekes Titusznéval együtt írt könyvem.

Istenünk különös kegyelmének tekintem, hogy félévszázados „bezártság” után lehetővé tette, hogy 2001 áprilisára a lakásunk közelében felépült Kék Golyó utcai templomunk, ahol a gyülekezetünkkel együtt hétről hétre együtt dicsérhetjük Teremtőket és megváltó Urunkat.

Kézdy Pál

Visszapillantó

Az *Égigérő* legutóbbi, 2016. szeptemberi számán megjelentése óta a reformáció emlékünnepeig történt gyülekezeti eseményekről összefoglalást adunk olvasóinknak.

Október 2-án, vasárnap tartottuk a 6. Hegyvidéki Evangélikus Napot, melynek összefoglaló címe Máté evangéliuma 9.5. verse volt: „Kelj fel, és járj!” Az *Evangélikus Nap* vasárnapi istentisztelettel kezdődött, melyen *Keczkó Szilvia* hirdette Isten ígétét, és a gyülekezetünk énekkara szolgált. Ezután *Keczkó Pál* a gyülekezeti közösség erejéről *Süveges Gergővel* folytatott pódiumbeszélgetést, amelyet *Bence Áron* lelkész „LIFT!” könnyűzenei együttesének műsora keretezett. Az istentisztelet úrvacsoraosztás zárta. A gyermekeknek vidám játékok és ugróvár jelentettek külön örömet. A fiatalokat a *Láthatatlan színház* élménye gazdagította. A közös ebédet pizza és a gyülekezeti nap résztvevői által sült sütemények alkották. A jól sikerült összejövetelen 240-250-en vettünk részt.

Október 9-én – a vasárnapi istentiszteletet követően lelkészünk vezetésével – a Farkasréti temetőben **felkerestük gyülekezetünk elhunyt lelkészei, felügyelői és D. Ordass Lajos püspökünk sírját**, akiknek életéről és gyülekezetünkben végzett szolgálatáról e sorok írója mondott rövid ismertetést, majd a síroknál egy-egy énekvers eléneklése és igevers felolvasása mellett virágcsokrot helyeztünk el.

Október 9-én este zenés áhítaton Németh Zsuzsa, a Zeneakadémia doktorandusza adott orgonahangversenyt, melyen J. S. Bach, Felix Mendelssohn és Maurice Duruflé művei hangzottak el, majd *Keczkó Szilvia* tartott áhítatot.

Október 21-23. között gyülekezetünk fiatalabb korosztálya ifjúsági és családi kiánduláson vett részt *Dobó László* vezetésével a Zselicben.

Október 23-án, nemzeti ünnepünkön a Gesztenyés kerti „A szabadság szárnyaló madara” 1956-os új szobornál gyülekezetünk képviselőjében **Keczkó Pál a testvéregyházak XII. kerületi lelkészeivel együtt helyezte el az egyházak koszorúját.**

A Keresztyén Értelmiségi Fórum október 24-én tartott összejövetelén Novotny Zoltán sportriporter, a Deák téri gyülekezet presbitere „**A 2016. évi olimpiáról**” címmel tartott **élménybeszámolót**, amelyet a résztvevők nagy érdeklődéssel hallgattak.

Október 31-én, a reformáció emlékünnepen a református testvérekkel közös istentiszteletünk volt a **Budahegyvidéki Református Gyülekezet Böszörményi úti templomában**, ahol korábbi lelkészünk, *dr. Bácskai Károly* teológiai tanár hirdette Isten ígétét a *Hegyi Beszéd* boldogmondásai alapján, **amit közös úrvacsoravétel követett.** Az istentisztelet után a templom gyülekezeti termében tartott szeretetvendégségen személyesen is találkoztak a református gyülekezet tagjai evangélikus híveinkkel.

November 13-án délután találkozót szerveztünk az iskolai hitoktatásban részt vevő gyermekek és szüleik részére, hogy bepillantást nyerjenek a gyülekezet életébe, illetve lehetőséget biztosítsunk az ismerkedésre, tapasztalatok megosztására. A meghívást hét család fogadta el. A tanév során tervezünk még egy hasonló alkalmat.

Összeállította: Kézdy Pál

Hegyvidéki Evangélikus Nap képekben

Talán az utolsó meleg őszi napunk volt október 2-án, amikor kicsinyek és nagyok megtöltötték a templomot és a kertet; együtt könyörögtünk áldásért az új tanévre, és a nyitó istentisztelet után együtt töltöttünk

néhány tartalmas órát. Sokan voltunk, sok segítséget kaptunk, melyet hálásan köszönünk! Most, amikor lassan adventbe lépünk, és új feladatok, új lehetőségek várnak, jó visszatekinteni erre a közös indulásra!

Vendégünk volt Süveges Gergő, akivel a keresztyén közösség megtartó erejéről beszélgettünk

A gyermekeket a légvár mellett Róka Szabolcs vidám, mindenkit megmozgató és megkacagató mesejátéka várta

A LIFT! zenekar immár visszatérő kedves vendég evangélikus napjainkon, szívet melengető muzsikával örvendeztettek meg, és kísérték az istentisztelet záró részét

Konfirmációs csapatunk

Immár harmadszorra vágunk neki a két tanéven keresztül folyó konfirmációs oktatásnak, mellyel nem titkolt célunk, hogy a gyermekek(fiatalok) a hosszabb idő alatt összekovácsolódjanak, szorosabb barátságot kössenek egymással. Megismerjük egymást, a gyülekezet életét, megszeressék ezt a templomot, a sajátjukká váljon, kötődjenek hozzá. Ez idő alatt számos program várja őket, a heti rendszerességű konfirmációs órán túlmenően.

Együtt készülünk a kerület karácsonyi vásárán való éneklésre, gyertyagyújtásra, majd a gyülekezeti karácsonyra. Reményeink szerint tavasszal csendes hétvégére utazunk, a második tanévben pedig finn és német testvérgyülekezeteink vendéglátását élvezzük. Idén 19 gyermekkel vágunk neki ennek az izgalmas, kihívásokkal és örömmel teli útnak. Hordozzák imádságos szerepben a csoportot!

Keczkó Szilvia

Mesével nagy gyermekszemedben megjöttél újra szent karácsony,
jöttél szívekbe sekrestyésnek: gyertyásan gyűljön az öröm.
És minden oltár átkot fáklyáz, ökölbe görbül a köröm,
vér csurran a karácsonyfákról, könny gömbölyül az új kalácson...
Naptámadattól naplenyugatig csendőrszurony feszül az égnek:
úgy tartják az álcillagokkal kicifrált rongyos horizontot...
Hol most az angyal? Az, ki régen ez éjen békeszárnyat bontott?
Szuronyban szárny fennakadt és megfagyott ajkán az ének...
Magányom ablakán kinézek a Krisztus-éhes éjszakába,
a tél korán jött: kertem mélyén sok megfagyott virág-kísértet
bólint, és zörren hófödötten, és sírnak, hogy csak félig éltek...
A szél futkos füttyös bolondként, s rugdalja őket pajkos lába...
A kerten túl az utcamedre: ott hömpölyög a nagy kloáka:
árulkodóknak rothadt szíve (mint Sátán szennyes ürüléke)
gyűlölködés, gyalázat ömlik sötéten, jaj és nincsen vége
és árad mindent elborítóan a hosszú, a hosszú éjszakába...
A bűzös árban mélyen bujkál a jóság szüzi borzadálya
a tiszta szívek kagylójában, mint drága fényű gyöngyvetés...
Úgy mennék bujdosó búvárnak s hol gyöngyöt termel szenvedés,
mind összeszedném s Betlehembe vinném a három szent királlyal...
A nagy kloáka ködje kormos: tudom, feljöttél, mégse látszol
te Betlehembe hívó csillag! Úgy mennék, s merre, nem tudom...
A pásztorokkal, vándorokkal, együgyűekkel egyúton
csak mennék, míg elém virulna barmok között a játszi jászol.
És mondanám: parányi jászol! te sártekének legszebb virága,
mely tartod csöppnyi Jézusunkat, az égből csöppent tiszta mézet,
a csillagokba nőjj csodának! Nőjj szuggeráló szent ígézet,
és csurgasd kelyhed édességét a mérgezett szívű világra!
És szólnék: Jézus, szent mosolygás, arany bárányka, Isten csókja,
gyöngécske harmatos kacsódat merítsd a bűzös kloákába:
s a rothadásból rózsák lesznek, bimbóz a száradt lelkek ága,
és földerül az Ember arca, és csókot hány a csillagokra...
Szurony már nem szúr emberhúsba, lehullanak minden börtönrácsok,
duruzsol mind hűlt kemence: muzsikál benne a szeretet!
Minden szegények melegszenek, és minden rongyos gyerekek
karácsonyfát, lovacskát kapnak és sohasemfogyó kalácsot...
Jézuska, Isten báránykája! csinálj csodát nekünk:
az égből dobd le a kicifrált sok csalfa fényű csillagot!
Csillag legyen kéklő szemecskéd, szíved szórjon ránk illatot
s az angyalajkról ellesett dal legyen testvéri énekünk!

Gyülekezeti programok adventtől márciusig

2016. NOVEMBER

29. kedd 18:30
Adventi igehirdetés

2016. DECEMBER

06. kedd 18:00
Adventi igehirdetés + szeretetvendégség

17. szombat 17:00
Karácsonyi szeretetvendégség

24. szombat 17:00
Karácsony este - istentisztelet

25. vasárnap 10:00
Karácsony ünnepe - istentisztelet

26. hétfő 10:00
Karácsony 2. ünnepe - istentisztelet

30. péntek 19:00
Ifjúsági előszilveszter

31. szombat 18:00
Óév este - istentisztelet

2017. JANUÁR

01. vasárnap 10:00
Újév napja - istentisztelet

15. vasárnap - 22. vasárnap
Ökumenikus imahét

2017. FEBRUÁR

10. péntek - 12. vasárnap
Fiatal családok hétvégéje
- Balatonszárszó

2017. MÁRCIUS

10. péntek - 12. vasárnap
Gyülekezeti csendesnap - Balatonszárszó

25. szombat 9:00
Kerti és takarítási munkanap

26. vasárnap 11:15
Közygyűlés

26. vasárnap 17:00
Irodalmi délután

EGYHÁZFENNTARTÓI HOZZÁJÁRULÁS

Gyülekezetünk gazdasági fenntartása elsősorban a gyülekezet tagjainak önkéntes egyházfenntartói hozzájárulásától függ.

Kérjük elsősorban azoknak a híveinknek az adományát, akik ebben az évben még nem fizettek egyházfenntartói járulékot vagy név szerint kimutatható adományt.

A hozzájárulás befizethető személyesen készpénzben a gyülekezeti irodában, vagy átutalható a 11712004 - 22458078 számlaszámra, „Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség” megnevezéssel vagy sárga csekken.

Legnagyobb bevételi forrásunkat híveink adományai jelentik, amelyek gyülekezetünk pénzügyi stabilitását biztosítják. Ezeket a perselypénz, az alapítványunkra befolyó 1%-os felajánlások és a bérleményeink kiadásából befolyó összegek egészítik ki.

Kérjük gyülekezetünk tagjainak, az *Égigérő* lapunk címzettjeinek egyházfenntartói hozzájárulását. Egyúttal megköszönjük eddigi szíves adományait és személyi jövedelemadójuk 2 x 1 %-ára az egyházunkhoz és gyülekezetünk alapítványához irányított felajánlásait.

A Gyülekezet Elnöksége és Presbitériuma

ÚJ ESZTENDŐ, VÍGSÁGSZERZŐ

Új esztendő, vígságszerző, most kez újulni,
Újulásnak, víg örömet kezdi hirdetni.
Hirdeti már: a Messiás el akar jönni
Legyenek hát az Istennek áldott hívei!
Alsó kékség, felső szépség, dicsérd Uradat,
Te meg csillag, te meg csillag te Megváltódat.
Dicső Jézus, dicső Krisztus, volt ez időben,
Ki született Betlehembe nagy szegénységben.

Keljen fel a gazda, Isten száll a házára, vetett asztalára!
Régi tőke, régi törvény, sej regő, rejtem
Azt is megengedte az a nagy Úristen!

Fonyódi, Somogy vm. regősének, szövege az 1500-as évek óta ismert

Istentől megáldott boldog és békés
ünnepeket kívánunk gyülekezeti tagjainknak,
olvasóinknak!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK

Vasárnap 10.00 órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet:

hónap első vasárnapján 11.15-kor

Zenés istentisztelet:

hónap 3. vasárnapján 11.15-kor

GYERMEK BIBLIAKÖR

A vasárnapi 10.00 órai istentisztelettel párhuzamosan, azokon a heteken, amikor nincs családi vagy zenés istentisztelet

BIBLIAÓRÁK

Kedden 18.00 órákor (gyülekezeti)

Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)

ÉNEKKARI PRÓBÁK

Pénteken 19.00 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)

HITTANÓRÁK

Gyülekezeti központ

Hétfőn 16.30 órákor

óvodások és kisiskolások részére

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája

a hónap második és negyedik csütörtökén

19.30 órákor gyülekezeti központban

Konfirmált ifjúságnak

és a középiskolás korosztálynak

pénteken 17.30 órákor

Konfirmációi előkészítés

csütörtökön 17.00 órákor

BABA-MAMA KÖR

Minden hónap második és negyedik

szerdáján 9.30 órákor az alagsori

kisteremben

A hittan- és bibliaórákra, ifjúsági órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja, megjelenik évente 4 alkalommal.

Kiadó: Keczkó Pál Ielkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460

E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Borókey Ferenc, Büky Anna, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál

hegyvidek.lutheran.hu

Típo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.